

DECIZIA nr. 104 / 2013
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X prin adresa nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de SC X SRL cu sediul in Bucuresti, Calea x, sector 1.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 12.12.2012 si inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x prin care organul vamal a stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale de plata in suma totala de **x lei** reprezentand:

- x lei - taxe vamale;
- x lei - diferenta de acciza;
- x lei - TVA;
- x lei - comision vamal;
- x lei - majorari de intarziere aferente drepturilor vamale;
- x lei - penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale.

Avand in vedere prevederile art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa, inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X sub nr. x, SC X SRL a formulat contestatie impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care organul vamal a stabilit o diferenta de drepturi vamale in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei si sustine ca in mod netemeinic si nelegal a fost obligat la plata acestor sume din urmatoarele motive:

Aceste acte au fost emise in urma refacerii controlului vamal la societate conform Deciziei nr.x emisa de DGFP a Judetului X, prin care s-a dispus desfiintarea deciziei nr.x si procesului verbal de control nr.x, al carui obiect a fost reprezentat de DVI I x si DVI I x.

Societatea considera ca drepturile vamale de import stabilite suplimentar de oeganele vamale sunt nelegale, intrucat:

- declaratiile vamale au fost intocmite de comisionari vamali agreati (SC Sorceti Expeditii si Transporturi SRL) cu respectarea dispozitiilor legale;
- la data depunerii la Biroul Vamal X atat documentele cat si declaratiile au fost verificate si stampilate de catre toate departamentele de control abilitate in acest sens;
- autoturismele au fost achizitionate de SC X SRL (actualmente SC X SRL), iar eroarea constatata (baza de calcul a drepturilor de import aplicabile persoanelor fizice) in actele emise este a Biroului Vamal Ramnicu X (pana la momentul controlului);
- achitarea drepturilor de import s-a efectuat in conformitate cu prevederile HG nr. 1114/2011, art.108, pct.6 si OMF 687/2001 (privitor la stabilirea valorii in vama).

Contestataro invoca in sustinere prevederile art.109, alin.(1)-alin.(6) din HG nr. 1114/2011 si art.2 din OMF 687/2001 si solicita anularo procesului verbal nr. x si a Deciziei nr. x, emise de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X-Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala.

De asemenea, contestatara considera ca nu este raspunzatoare de durata de timp de la data importului pana la efectuarea controlului ulterior, nefiind in masura din proprie initiativa sa revizuiasca in contradictoriu daca s-a aplicat corect legea.

II. Ca urmare a controlului vamal al valorii pentru operatiunile de import definit de autovehicule second-hand efectuat de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X la SC X SRL s-a întocmit procesul verbal de control nr. x în baza căruia s-a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care s-a stabilit în sarcina acesteia obligatia de plata in suma totala de **x lei** reprezentand diferente de drepturi vamele in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

Temeiurile legale avute in vedere la stabilirea drepturilor vamale au fost: art. 3 pct. i), art. 61, art. 76, art. 77, art. 78, art. 141 si art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei. art. 40 si art. 109 alin. 1-6 din HG nr. 1114/2011 privind regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, art. 131, art. 136, art. 139, art. 157, art. 207 si art. 208 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art.1 al Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț 1994 (GATT), ratificat prin Legea nr. 133/1994, art. 78 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal Comunitar.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la drepturile vamale in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza diferentele de drepturi vamale stabilite prin decizia de regularizare a situatiei nr. x, in conditiile in care aceasta in calitate de titular al operatiunii de import definitiv prin DVI I xsi DVI I x a declarat in mod eronat valoarea in vama (baza de impozitare) pentru calcul drepturilor vamale datorate pentru autoturismele importate ca fiind valoarea din lista de valori in vama aprobate prin O.M.F.P. nr. 687/17.04.2001, in loc de valoarea de tranzactie.

În fapt, in perioada februarie –iunie 2006, SC X SRL (fosta SC X SRL) in calitate de titular, a depus la Biroul Vamal Slatina, prin intermediarul SC Sorceti Expeditii si Transporturi SRL, in calitate de comisionar in vama, declaratia vamala de import definitiv EU4 nr. 1xsi pentru importul a doua autoturisme rulate(folosite). Marfa care a facut obiectul DVI nr. I x consta in 2 buc. autoturism marca BMW, an fabricatie 2004, marfa a fost incadrata la codul NC:8703.3390.001 si a fost insotita de factura nr. x in valoare de x Euro, iar cea care a facut obiectul DVI nr. I x consta in 1 buc. autoturism marca BMW, an fabricatie 2005, marfa a fost incadrata la codul NC:x si a fost insotita de factura nr. x in valoare de x Euro, ambele emise de firma BMW x SA din Germania.

In procesul verbal de control nr. x organele vamale mentioneaza ca societatea in calitate de titular al acestei operatiuni vamale a declarat in mod eronat valoarea in vama (baza de impozitare) pentru calcul drepturilor vamale datorate pentru autoturismul importat, **ca fiind valoarea din lista de valori** in vama aprobate prin O.M.F.P. nr. 687/17.04.2001 **si nu valoarea de tranzactie** prin care a fost stabilit pretul acestuia in scris in factura externa prezentata autoritatii vamale cu ocazia derularii importului, ceea ce a avut drept consecinta diminuarea drepturilor vamale achitate in vama datorate.

Având în vedere prevederile art. 76, 77, 141 și 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, art.1 din acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (GATT) încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.109 alin. (1) din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, organele vamale au calculat drepturile vamale suplimentare cuvenite bugetului de stat consolidat prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție conform procesului verbal de control nr. x care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care s-a stabilit în sarcina societății diferite de drepturi vamele în suma de x lei.

În motivarea contestației societatea susține ca declarațiile vamale de import I xsi I x au fost completate în conformitate cu prevederile legale, cu respectarea disp. art. 109 alin. (6) din HG nr. 1114/2001, care prevede ca valoarea în vama a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și caracteristicile tehnice ale acestora și ca reglementările legale aplicabile în speta în cauză, sunt prevederile Ordinului 687/16.04.2001 pentru aprobarea valorilor în vamă.

In drept, art. 109 alin. (1) din H.G. nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, și art. 77 alin (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare care prevad:

“Art. 109 alin. (1) “Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor **tranzacții comerciale** se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale”, aprobat prin Legea nr.141/1997.

(2) Pentru mărfurile primite de persoanele juridice, care nu fac obiectul unor tranzacții comerciale, valoarea în vamă o constituie valoarea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern și în declarația pentru valoarea în vamă depusă de persoana juridică destinatară.

4) În cazul bunurilor introduse în țară de persoane fizice valoarea în vamă se stabilește de Ministerul Finanțelor Publice pe baza cataloagelor de prețuri externe, corelate cu prețurile interne.

(5) Pentru autovehiculele și vehiculele noi prevăzute la pozițiile tarifare 87.02, 87.03, 87.04, 87.11 și 87.16 din Tariful vamal de import al României valoarea în vamă se determină pe baza prețului extern din factura de cumpărare emisă de producător sau de o firmă direct reprezentantă a acestuia. Prin vehicule noi se înțelege vehiculele neînmatriculate în străinătate sau cele procurate în aceleași condiții și înmatriculate temporar în străinătate, dar nu mai mult de 90 de zile de la data cumpărării.

(6) Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora”.

„Art. 77. - (1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte”.

Potrivit Art. 1 din Acord prima regula de evaluare în vama este următoarea:

“Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sînt vândute pentru export cu destinația țării de import (...)”

De asemenea Nota relativă la art. 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) prevede:

“Prețul efectiv plătit sau de plătit

Pretul efectiv platit sau de platit este plata total efectuată sau de efectuat de cumparator vânzătorului sau în beneficiul acestuia, pentru marfurile importate”.

In speta, sunt aplicabile și următoarele prevederi legale:

Legea 141/1997 privind Codul vamal al României:

„Art. 3. - În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

i) drepturi de import - taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri”.

„Art. 67. - (1) Taxele vamale aplicabile sunt cele prevăzute la data înregistrării declarației vamale de import”.

„Art. 76. - Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României”.

„Art. 78 - (1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară”.

Art. 141. - (1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, **datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.**

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate”.

„Art. 148. - (1) **Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale”.**

HG nr. 114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României:

„Art. 40. - Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat”.

Cu privire la recalcularea datoriei vamale sunt incidente și dispozițiile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care prevad:

„ART. 136 - Exigibilitatea pentru importul de bunuri

În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.

ART. 139 - Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, **accizele** și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.

Art. 157. - (2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

Art. 207. - Următoarele produse sunt supuse accizelor:

g) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv din import rulate, cu codurile: NC 8703 21; 8703 22; 8703 23 19; 8703 23 90; 8703 24; 8703 31; 8703 32 19; 8703 32 90; 8703 33 19 și 8703 33 90.

Art. 208 -(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (4) și (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată și se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:

a) pentru produsele din producția internă - prețurile de livrare, mai puțin accizele, respectiv prețul producătorului, care nu poate fi mai mic decât suma costurilor ocazionate de obținerea produsului respectiv;

b) pentru produsele din import - valoarea în vamă stabilită potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale și alte taxe speciale, după caz”.

De asemenea, recalcularea drepturilor vamale a fost efectuată în baza art. 61 alin (1) și (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României care prevede:

“Art. 61. - (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există”.

și în baza art. 78 alin. (1) și (3) din REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar care prevede:

“(1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru marfuri.

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun”.

Potrivit dispozițiilor legale mai sus invocate valoarea în vamă a marfurilor importate de **persoane juridice** se stabilește în baza valorii de tranzacție, respectiv a pretului plătit sau de plătit. Singura excepție potrivit căreia valoarea în vamă se stabilește potrivit unor cataloage de prețuri externe aprobate prin ordin al ministerului finanțelor publice este pentru importurile efectuate de persoane fizice pentru autovehiculele rulate.

Organele vamale au dreptul să efectueze controlul vamal ulterior și în situația în care constată că valoarea în vamă a fost declarată eronată, să determine valoarea corectă și să stabilească diferențele de drepturi vamale datorate.

Din analiza facturilor externe nr. x și nr.x/06.03.2006 depuse la autoritatea vamală de către SC .G. X SRL, rezultă că autoturismele introduse în țară în baza declarațiilor vamale de import definitiv nr. I xși I x care a făcut obiectul **unei tranzacții comerciale de x euro** (care este menționată atât în factura nr. x/14.02.2006 cât și în DVI I x la rubrica 22 -moneda și valoarea total facturată) și a unei **tranzacții comerciale de x euro**(care este menționată atât în factura nr.x/06.03.2006 cât și în DVI I x la rubrica 22 -moneda și valoarea total facturată), fiind achiziționate de la o firmă din Germania, situație în care determinarea valorii în vamă pentru stabilirea drepturilor vamale de import constând în taxe vamale, accize și TVA trebuia efectuată în conformitate cu prevederile art. 109 alin. (1) din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, respectiv potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal la art. 77 și 78, care fac trimitere la procedura prevăzută în *Acordul privind aplicarea* articolului VII al Acordului

general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), la care Romania este parte, a carei prima regula este **valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.**

Afirmatiile societatii precum ca îi erau aplicabile dispozitiile O.M.F.P nr. 687/2001, respectiv trebuia sa declare drept valoare in vama ce stabilita in anexa la acest ordin este vadit neintemeiata pentru urmatoarele considerente:

Conform Hotărârii nr. 1114 din 9 noiembrie 2001 “CAP. 1 Dispoziții generale ART. 1 Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României cuprinde norme de aplicare a prevederilor Codului vamal al României și reguli privind activitatea operativă a autorității vamale.

ART. 2 (1) Dispozițiile Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României se aplică în mod uniform tuturor operațiunilor vamale efectuate pe teritoriul României de către **persoanele fizice sau juridice**, române ori străine...”

Preambulul O.M.F.P. nr. 687 din 17 aprilie 2001 pentru aprobarea valorilor în vamă, prevede: “Ministrul finanțelor publice, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare, **în baza prevederilor art. 109 alin. 4 și 6, precum și ale pct. 12 din anexa nr. 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României**, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 bis din 9 octombrie 1997, emite prezentul ordin.”

Anexa nr.6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României se referă la “**CONDIȚIILE ȘI LIMITELE** privind introducerea și scoaterea din țară a bunurilor aparținând călătorilor și altor **persoane fizice**...”

12. (...) Pentru autovehiculele și vehiculele introduse sau scoase din țară de **călători și de alte persoane fizice** stabilite în România sau domiciliat în străinătate **valoarea în vamă se stabilește potrivit art. 109 alin. (5) și (6)** din prezentul regulament.

Vămuirea bunurilor conform valorilor în vamă listate în H.G. nr.687/2001 reprezintă aplicarea articolului 7 din Acordul privind aplicarea Articolului VII G.A.T.T. - Metoda ultimului recurs - “Dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată prin aplicarea dispozițiilor Articolelor 1 până la 6 inclusiv, valoarea în vamă va fi determinată prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și prevederile generale ale prezentului Acord și ale Articolului VII al G.A.T.T. 1994 și pe baza datelor disponibile în țara de import.” Pentru aplicarea acestui articol este obligatorie epuizarea celorlalte metode de stabilire a valorii în vamă prevăzute, ori chiar la articolul 1 era prevăzută ca primă bază pentru determinarea valorii în vamă valoarea de tranzacție a mărfurilor importate, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, metodă care ar fi trebuit aplicată la data vămuirii.

Concluzionand, dispozitiile O.M.F.P nr. 687/2001 se aplica pentru **bunurile introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți ce nu erau obligați să evidențieze contabil valoarea de tranzacție.**

Potrivit principiului de interpretare a legii “*legea trebuie interpretata in sensul aplicarii ei, si nu in cel al neaplicarii ei*”, si prin urmare este evident ca ratiunea emiterii O.M.F.P nr. 687 din 17 aprilie 2001 a fost colectarea cat mai eficienta a resurselor bugetului general consolidat prin limitarea subevaluării in vama a marfurilor in cauza (interzicerea vamuirii sub valorile minime stabilite in functie de vechimea, tipul de combustibil si capacitatea cilindrica a autovehiculelor uzate) si nicidecum acordarea de facilitati la vamuire la o valoare inferioara valorii de tranzactie, avand la baza criteriul naturii marfurilor importate (autovehicule si vehicule uzate).

Se retine ca Anexa nr. 6 a fost abrogată prin art. 136 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 59/2003, astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 545/2003, dar aceasta reglementeaza "Condițiile și limitele privind introducerea și scoaterea din țară a bunurilor aparținând călătorilor și altor persoane fizice", și nu a celor importate de persoanele juridice.

Mai mult, în baza art. 47 alin. 5 din OG nr. 59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale care prevede ca: Normele privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în țară de călători și alte persoane fizice, stabilite în România sau în țări terțe, **ce nu fac obiectul unor operațiuni comerciale**, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Autorității Naționale de Control", a fost emisă HG nr. 428/2004 pentru aprobarea Normelor privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile aparținând călătorilor și altor persoane fizice, care se referă exclusiv la persoane fizice.

Referitor la modalitatea de stabilire a valorii în vamă în cazul importului definitiv al autoturismelor second hand, efectuat de persoane juridice se retin următoarele:

Prin Decretul Consiliului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț - G.A.T.T. - Runda Tokio, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979 potrivit cărora **se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord.**

Menționăm că aceste prevederi privind determinarea valorii în vamă au fost reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994.

Principiile acestui acord au fost aplicate de România, până la data aderării la UE în mod unitar în special operațiilor efectuate de persoane juridice.

În ceea ce privește prevederile Legii nr. 141/1997, referitoare la stabilirea valorii în vamă pentru importurile de autovehicule second hand, efectuate de societăți comerciale, precizăm că valoarea în vamă se determină în conformitate cu prevederile art. 77-79 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, fără a fi aplicabile prevederile art. 109 alin. (6) din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României. Aceste din urma prevederi se referă [.....] la valoarea în vamă a autovehiculelor și vehiculelor folosite **introduse în țară de călători și de alte persoane fizice**, după cum rezulta și din pct. 12 al anexei nr. 6 la regulament, conform căruia: *Pentru autovehiculele și vehiculele introduse sau scoase din țară de călători și de alte persoane fizice stabilite în România sau domiciliat în străinătate valoarea în vamă se stabilește potrivit art. 109 alin. (5) și (6) din prezentul regulament*".

În concluzie, se retine că între firma BMW x SA din Germania în calitate de furnizor (exportator) și SC X SRL în calitate de importator s-a efectuat o operațiune comercială conform facturilor externe nr. x/14.02.2006 și nr.x/06.03.2006 din care rezulta în mod clar și fără echivoc că valoarea tranzacțiilor stabilită de parti este de x euro și respectiv x euro, valoare care în fapt trebuia declarată la data derulării importului și care constituie baza impozabilă pentru calculul drepturilor de import.

Având în vedere că pentru autoturismele importate societatea a declarat:

1.- DVI I x

-la rubrica 46 (valoare statistică) în mod eronat, o valoare în vamă în suma de **x lei** (x EUR x x lei/euro) și la rubrica 47 (baza de calcul a impozitelor în suma de x lei), conform prevederilor legale precitate, organele vamale au procedat în mod legal la recalcularea bazei de calcul a drepturilor vamale la valoarea de tranzacție de **x lei**

rezultand o diferenta de valoare in vama de x lei in baza careia au fost stabilite drepturi vamale, respectiv taxe vamale in suma de x lei, comision vamal in suma de x lei, accize in suma de x lei si TVA in suma de x lei;

2.- DVI I x

- la rubrica 46 (valoarea statistica) in mod eronat, o valoare in vama in suma de x lei (x EUR x 3.4978 lei/euro) si la rubrica 47 (baza de calcul a impozitelor in suma de x lei), conform prevederilor legale precitate, organele vamale au procedat in mod legal la recalcularea bazei de calcul a drepturilor vamale la valoarea de tranzactie de x lei rezultand o diferenta de valoare in vama de x lei in baza careia au fost stabilite drepturi vamale, respectiv accize in suma de x lei si TVA in suma de x lei.

Invocarea de catre contestatara a faptului ca datoria vamala a fost stabilita corect la data importului si ca nu se face responsabila de faptul ca trebuia declarata o alta valoare este neintemeiata in conditiile in care declaratia vamala este o declaratie pe propria raspundere, organul vamal avand posibilitatea efectuarii controlului ulterior asupra oricarei operatiuni vamale.

Fata de cele prezentate contestatia societatii urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata pentru suma de lei reprezentand drepturi vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/16.11.2012, emisa de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X.

3.2 Referitor la accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale, in conditiile in care in sarcina sa au fost retinute ca datorate drepturi vamale in suma de x lei.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisa de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X, organele vamale au retinut in sarcina societatii drepturi vamale in suma totala de x lei, asupra careia au fost calculate pe perioada 22.02.2006-22.06.2011 accesorii aferente in suma totala de x lei.

In drept, art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

Ulterior, începând cu data de 1 octombrie 2010 au intrat în vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale".

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea majorărilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatoarei au fost reținute că fiind datorate obligații fiscale principale în suma de x lei, aceasta nedepunând situații care să probeze calculul eronat al accesoriilor, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru suma de x lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor, art. 3 lit. i), art. 61, art. 67, art. 76, art. 77, art. 78, art. 109 alin (1), art. 141 și art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 40 din HG nr. 114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte, art. 78, din Regulamentul 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 136, art. 139, art. 157, art. 207 și art. 208 din Legea nr. 571/2003, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC X SRL pentru suma totală de x lei reprezentând drepturi vamale în suma de x lei și accesorii aferente drepturilor vamale în suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.